

III. SPRAWOZDANIA I INFORMACJE

SPRAWOZDANIE Z JUBILEUSZU 45-LECIA PRACY TWÓRCZEJ PROF. DR HAB. TERESY RABSKIEJ

27 października 1997 r. miała miejsce piękna uroczystość - Jubileusz 45-lecia pracy twórczej prof. dr hab. Teresy Rabskiej. Gospodarzem uroczystości był Dziekan Wydziału Prawa i Administracji - prof. dr hab. Andrzej Zieliński, Uniwersytet im. A. Mickiewicza reprezentował Rektor - prof. dr hab. Stefan Jurga i pięciu Prorektorów. Uroczystość swoją obecnością zaszczylicili Wicewojewoda Wojciech Jankowski, Prezydent Miasta Poznania Wojciech Szczęsny-Kaczmarek, Przewodnicząca Rady Miejskiej m. Poznania - Jadwiga Rotnicka, a także Prezes NBP - Hanna Gronkiewicz-Waltz oraz profesorowie z innych uczelni poznańskich i pozapoznańskich. Większość zebranych stanowili pracownicy Wydziału Prawa i Administracji: profesorowie, adiunkci, asystenci, doktoranci oraz pracownicy administracyjni; ten Jubileusz był także świętem Wydziału. Szczególnymi gośćmi była Rodzina Pani Profesor: mąż oraz córka i syn ze współmałżonkami i dwie ukochane wnuczki, a także Przyjaciele Jubilatki.

Uroczystość rozpoczęła się w pięknej sali Uniwersytetu im. A. Mickiewicza zwanej Małą Aulą powitaniem Profesor T. Rabskiej oraz wszystkich zebranych gości. Następnie Pan Dziekan przedstawił znaczące fakty z życia zawodowego oraz prywatnego Pani Profesor. M.in. wspominał, że Profesor T. Rabska urodziła się w Środzie Wlkp. w rodzinie inteligenckiej, w której - co ciekawe - obaj dziadowie i dwóch braci było prawnikami.

Pracę w Uniwersytecie Poznańskim rozpoczęła Pani Profesor w 1950 r. zdobywając kolejne szczeble kariery uniwersyteckiej, włącznie z tytułem profesora zwyczajnego UAM. Od 1969 r. kieruje Pani Profesor Katedrą Zarządzania Gospodarką Narodową. W pamięci społeczności wydziałowej szczególnie zapisał się okres pełnienia przez Panią Profesor funkcji prodziekana, zaś w pamięci społeczności uniwersyteckiej - okres sprawowania funkcji prorektora.

Na bogaty dorobek naukowy Profesor T. Rabskiej składają się 4 monografie, 4 podręczniki, 31 rozpraw monograficznych w opracowaniach zbiorowych, 52 artykuły, 12 publikowanych referatów, 6 prac w ramach "problemów centralnych" (C.P.B.P) i projektów badawczych KBN. Pracom badawczym towarzyszyła realizowana przez Panią Profesor w różnych formach dydaktyka. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że Profesor T. Rabska wypromowała prawie 600 magistrów prawa i administracji oraz 7-miu doktorów. Prowadziła także zajęcia dydaktyczne poza UAM: w Krajowej Szkole Administracji Publicznej w Warszawie, nadal prowadzi w Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą.

Pan Dziekan przypominał, że aktywność zawodowa Profesor Rabskiej nie ograniczała się i nie ogranicza do murów uniwersyteckich; w latach 1990-1996 była członkiem Centralnej Komisji Kłasyfikacyjnej ds. tytułu naukowego i stopni naukowych, w 1992 r. pracowała w Zespole ds. Reorganizacji Administracji Publicznej przy Prezesie Rady Ministrów, w 1994 r. - w Radzie ds. Samorządu Terytorialnego przy Prezydencie RP, od wielu lat jest ekspertem Sejmu i Senatu oraz członkiem Rady Służby Cywilnej. Jest też Pani Profesor członkiem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu oraz International Institute of Administrative Sciences w Brukseli. Wielokrotnie brała również udział w seminariach i konferencjach międzynarodowych, np. w Londynie - organizowanych przez British Council (1992 r., 1993 r., 1994 r.), we Wiedniu (International Congress of Administrative Sciences - 1992 r.), w Helsinkach (Round Table: The State, the Market and Development - Regulation or Deregulation - 1994 r.). Profesor T. Rabska także sama organizowała międzynarodowe sympozja, czego przykładem jest X-te Polsko-Niemieckie Kolokwium Administratywistów, które w jubileuszowej oprawie odbyło się w Poznaniu we wrześniu br.

Powyższe fakty z życia Profesora T. Rabskiej Pan Dziekan uzupełnił osobistymi uwagami; o bardzo rzetelnym stosunku Pani Profesor do podejmowanych prac i funkcji oraz ściśłym identyfikowaniu się z Wydziałem i Uniwersytetem oraz życzył Jubilatce - w imieniu wszystkich pracowników Wydziału - szczęścia w życiu osobistym i dalszej pracy w i dla dobra Wydziału i Uniwersytetu.

Po Panu Dziekanie głos zabrała dr hab. Bożena Popowska - adiunkt w Katedrze Zarządzania Gospodarką Narodową.

Przemówienie to było próbą scharakteryzowania Pani Profesor Rabskiej jako uczoney, nauczyciela akademickiego, organizatora nauki i promotora aktywności w instytucjach społecznych oraz jako człowieka. Do takiego podejścia uprawnia prelegentkę przeszło 20 lat wspólnej pracy z Profesorem Rabską.

Na zakończenie B. Popowska złożyła Pani Profesor Rabskiej życzenia zdrowia i pomyślności a także wyraziła nadzieję, że Pani Profesor będzie kontynuować swoje działania naukowo-dydaktyczne i nadal będzie angażować się w prace Wydziału i Uniwersytetu, przysparzając pożytku i splendoru obu instytucjom.

Podniosły i serdeczny zarazem ton podtrzymał Rektor UAM Profesor Stefan Jurga. Pogratiłował Jubilatce sukcesów oraz podkreślił, że Jej bogaty dorobek naukowy oraz zaangażowanie na rzecz Wydziału Prawa i Administracji oraz całego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza znajdują odbicie w prestiżu, jakim poznańska Uczelnia cieszy się w Polsce i za granicą; sławę i chwałę Uniwersytet zawdzięcza takim osobom, jak Pani profesor Rabska. Wielkiej Uczoney, od 45 lat na stałe związanej z Uniwersytetem w Poznaniu Pan Rektor wręczył pięknie wydaną Księgę Pamiątkową, pt. *Gospodarka - Administracja - Samorząd*. Składają się na nią ofiarowane Pani Profesor artykuły dwudziestupięciu polskich i szesnastu zagranicznych uczonych prawników.

Po wręczeniu daru Pani Profesor T. Rabska została udekorowana medalem Trybunału Konstytucyjnego. Dekoracji dokonał prof. dr hab. W. Łączkowski - członek Trybunału, który też w imieniu Prezesa i całego składu Trybunału odczytał list gratulacyjny wraz z pięknymi życzeniami.

Prezentacji kolejnych listów z okazji Jubileuszu 45-lecia pracy twórczej Profesor T. Rabskiej dokonał asystent Pani Profesor - mgr J. Jasiński. Wymienił osoby i instytucje z Polski i z zagranicy, które przysłały listy z gratulacjami i życzeniami oraz odczytał niektóre ich fragmenty, m.in. od nestora nauki i prawa administracyjnego - prof. dr hab. L. Bara, od prof. dr hab. Ewy Łętowskiej i prof. dr hab. Janusza Łętowskiego, od dr Hanny Suchockiej.

Po wysłuchaniu pełnych szacunku, podziwu, sympatii i życzliwości słów - głos zabrała bohaterka tego wieczoru - Pani Profesor T. Rabska. Serdecznie podziękowała Władzom Uniwersytetu i Dziekanowi Wydziału Prawa i Administracji UAM za zorganizowanie tak pięknej uroczystości, prof. dr hab. H. Olszewskiemu oraz dr hab. B. Popowskiej za inicjatywę oraz prace nad imponującą Księgą, wszystkim jej autorom za cenny dar w postaci artykułów, wszystkim przybyłym gościom, a także tym, którzy nadesłali życzenia. Z wyraźnym wzruszeniem i radością w głosie Pani Profesor podzieliła się swoimi refleksjami związanymi z długoletnią pracą naukową i dydaktyczną, włączając we wspomnienia z życia zawodowego najważniejsze zdarzenia z życia osobistego, rodzinnego. Wyznanie, które zapewne zaskoczyło większość zebranych dotyczyło przesłanek wyboru kierunku studiów i okoliczności wyboru drogi życia zawodowego. Na studia prawnicze poszła Pani Profesor dlatego, żeby uniknąć nauczania i pisania, zaś o pozostaniu na Uczelni zadecydował brak możliwości - ze względów politycznych - aplikowania w zawodach prawniczych. Na etat asystenta przyjął w 1950 r. młodą panią magister prof. dr hab. Marian Zimmermann, Jej ukochany i wielki mistrz, któremu bardzo wiele zawdzięcza. Sądząc po dalszych wspomnieniach - tego zarządzania losu Pani Profesor T. Rabska nie żałuje, choć w swoim wystąpieniu podkreślała, że droga jej kariery naukowej wiązała się z ogromną pracą i wieloma wyrzeczeniami. To, że na tej drodze osiągnęła pewne sukcesy, to zawdzięcza także swojemu mężowi, a później i dzieciom: ich zrozumieniu, pomocy w wypełnianiu obowiązków domowych i przekonaniu, że praca, którą wykonuje jest społecznie ważna.

Z tego osobistego wątku Profesor T. Rabska z wrodzonym sobie talentem przeszła do spraw, którymi najczęściej i najchętniej zajmowała się w swojej pracy naukowej. Mając na uwadze całokształt twórczości można powiedzieć, że w jakimś sensie jej "leitmotivem" były problemy decentralizacji w różnych jej formach. Początkowo był to samorząd w przedsiębiorstwach państwowych, potem także samorząd terytorialny oraz gospodarczy. W czasach PRL interesował Profesor T. Rabską samorząd załóg przedsiębiorstw państwowych jako forma wymuszająca decentralizację decyzji gospodarczych. Dziś samorząd terytorialny jest istotnym elementem nowego ustroju społeczno-gospodarczego; trzeba go rozszerzać i wzmacniać, zaś samorządowi gospodarczemu należy nadać sens taki, aby i te formy organizacyjne włączyć w realizację zadań państwa, zgodnie z kierunkiem decentralizacji i demokratyzacji.

Jasne wyłożenie bardzo trudnych zagadnień z zakresu ustroju państwa i mechanizmów funkcjonowania gospodarki wydawało się przeczyć zwierzeniom Pani Profesor, że nie lubi wykładów;

może i nie lubi, ale wykłada znakomicie! Natomiast pasją, do której Jubilatka się przyznała, są seminaria. Ta forma pracy ze studentami, polegająca na wymianie myśli, nasuwa nowe pytania, problemy, refleksje. Poza tym zapewnia bezpośredni, żywy kontakt z ludźmi, to zaś odpowiada mentalności Profesor T. Rabskiej. Na zakończenie swojego w połowie merytorycznego, w połowie towarzyskiego wystąpienia Profesor T. Rabska jeszcze raz podziękowała Panu Dziekanowi A. Zielińskiemu i władzom Uniwersytetu oraz wszystkim przybyłym gościom.

Mowa Pani Profesor zakończyła oficjalną część Jubileuszu 45-lecia pracy twórczej Profesor Teresy Rabskiej. Pan Dziekan serdecznie podziękował Pani Profesor tak za osobiste zwierzenia jak i za refleksje naukowe, wręczył Pani Profesor bukiet kwiatów od pracowników Wydziału oraz zaprosił wszystkich gości na bankiet.

Zanim jednak Pan Rektor mógł wznieść pierwszy toast na cześć Pani Profesor T. Rabskiej w specjalnie przystosowanym na tę uroczystość holu Auli Uniwersyteckiej - upłynęło przeszło pół godziny, tak długo bowiem przyjmowała Pani Profesor życzenia i kwiaty od Bliskich i Znajomych, Kolegów ze swojego Wydziału i swojej Uczelni, a także innych uniwersytetów. Toastów było jeszcze wiele, atmosfera była wspaniała, niewiele osób opuściło salę bankietową przed 22.00.

Jubileusz Profesor Teresy Rabskiej - to zagna inicjatywa i piękna realizacja; ważny dzień w życiu Jubilatki i Jej Rodziny oraz pracowników Wydziału i Uniwersytet im. A. Mickiewicza, a także wszystkich innych osób darzących Panią Profesor szacunkiem i sympatią i życzących Jej wszystkiego najlepszego tak w życiu zawodowym jak i osobistym.

Bożena Popowska

SŁOWO Z OKAZJI JUBILEUSZU

Mam zaszczyt i przyjemność w tym uroczystym dniu zabrać głos jako osoba związana z Panią Profesor od przeszło 20 lat wspólną pracą w utworzonej i prowadzonej przez Panią Katedrze oraz - co dla mnie ma szczególne znaczenie - jako uczennica Pani Profesor. Uroczystości takie, jaką dziś przeżywamy, skłaniają do przypomnienia twórczości naukowej Jubilatki oraz innych osiągnięć w życiu zawodowym i społecznym, a także sprzyjają refleksjom dotyczącym osobowości, a więc dotyczącym życia prywatnego. W dzisiejszym wystąpieniu chciałabym dochować tego zwyczaju, choć mam świadomość, że stawia to przede mną zadania i łatwe i trudne. Łatwe, ponieważ w okresie niezwykle pracowitych 10-cioleci Pani Profesor dopracowała się imponującego dorobku naukowego. Naukowe osiągnięcia Pani Profesor wielokrotnie były oceniane i nagradzane przez najwyższej rangi gremia; stąd moja rola polegać będzie na przypomnieniu publikacji najbardziej znaczących dla nauki polskiej, czy charakterystycznych dla twórczości Pani Profesor. Z pewną treścią natomiast wiąże się zamiar przedstawienia Pani Profesor jako nauczyciela akademickiego, organizatora nauki, promotora aktywności w instytucjach społecznych, a zwłaszcza podjęcie próby scharakteryzowania Pani jako człowieka. Będą to moje subiektywne poglądy i oceny. Nie wyobrażam jednak sobie, żeby o Pani Profesor mówić tylko jako o Badaczce. Wydaje się, iż do Pani nawet nie jest adekwatne określenie, że "uprawia naukę", należy raczej powiedzieć, że nauka jest wpleciona w Pani życie. Życie to zaś związane jest w dużej mierze z naszym uniwersytetem, w którym Pani Profesor realizuje pasję nauczania, ale i którym przez jakiś czas kierowała, tak jak i naszym wydziałem. Gdybym musiała ograniczyć się do jednego zdania, to powiedziałabym, że życie Pani Profesor charakteryzuje radość tworzenia, w tym i nauki oraz odpowiedzialność za pracę, pogoda ducha i życzliwość dla ludzi.

Elementem, który dominuje w zawodowym życiu Pani Profesor jest twórczość badawcza. Na jej swoistość, przedmiot i charakter wpływ wywiera silne poczucie społecznych wartości naukowego badania. Pani Profesor zawsze badała to, co najbliższe życiu, co miało lub powinno mieć istotne znaczenie dla ustroju gospodarczego i społecznego Polski. Przy czym poszczególne prace dowodzą, że ich Autorka czuje się odpowiedzialna za rezultaty swoich badań. Świadczy o tym i to, że Pani Profesor często angażowała się i angażuje we wprowadzanie w życie swoich koncepcji naukowych, uczestnicząc m.in. w pracach nad projektami ustaw oraz doradzając różnym instytucjom i organizacjom, zwłaszcza samorządowym.

Skala zainteresowań naukowych Pani Profesor była szeroka i zmieniała się. Obejmowała ona problematykę przedsiębiorstw państwowych, samorządu załóg i samorządu gospodarczego, a także zagadnienia struktury i zadań centralnego aparatu gospodarczego, mechanizmu kierowania gospodarką i prawnych form działania, transformacji ustroju gospodarczego i samorządu terytorialnego.

Niektóre z tych zagadnień znalazły wyraz w odrębnych monografiach. Mam na myśli między innymi pracę o "Samorządzie robotniczym" (wyd. w 1962) i rozprawę na temat *Przedsiębiorstwo państwowe jako podmiot administracji gospodarczej* (opubl. 1966). W obu pracach Autorka m.in. podkreślała znaczenie uspołecznienia organizacji zarządzania w przedsiębiorstwach państwowych, upatrując w samorządności barierę utrudniającą centralizację dyspozycji gospodarczych. Spośród monografii szczególnie ważne wartości poznawcze i praktyczne zawiera książka opracowana w 1987 r. i wydana w 1990 r. pt. *Mechanizm kierowania gospodarką*. Zawiera ona, poza głęboką analizą obowiązujących w latach 80-tych rozwiązań prawnych, tezy wykraczające poza ramy ówczesnego ustroju. Dotyczą one m.in. przebudowy centralnego aparatu gospodarczego, zakresu regulacji prawnej stosunków gospodarczych, oddzielenia obowiązków aparatu administracyjnego i przedsiębiorstw państwowych oraz zindywidualizowanej odpowiedzialności poszczególnych podmiotów za działania w gospodarce. Wszystkie te problemy były niezwykle powikłane i w piśmiennictwie naukowym prawie nieknięte.

Szczególne miejsce w dorobku Pani Profesor zajmują studia i rozprawy. Myślę, że takie właśnie zwarte formy wypowiedzi pozwalały i pozwalają Pani Profesor reagować "na gorąco" na nowe rozwiązania prawodawcze bądź ważne zdarzenia, występujące w życiu społecznym i praktyce gospodarczej. Charakterystyczne przy tym, iż analiza bieżących zdarzeń i procesów zawsze stanowi dla Pani Profesor podstawę do teoretycznych uogólnień i postulatów. Jako przykład takiego podejścia naukowego wymienić można teksty, których już same tytuły są bardzo wymowne. Z wcześniejszych lat są to artykuły: *O dalszą demokratyzację zarządzania przedsiębiorstwem państwowym*

(z 1963 r.), *Nie decydować za przedsiębiorstwa co jest dla nich dobre* (z 1988 r.). Z ostatnich zaś lat wymienić można choćby takie tytuły, jak: *Bezprawne nadużywanie formy rozporządzenia* (z 1996 r.), czy *Kontrowersje wokół służby cywilnej i dyrektorów generalnych urzędów* (z 1997 r.). O randze podnoszonych przez Autorkę zagadnień i niekonformistycznych wnioskach świadczy fakt, iż niektóre z napisanych artykułów nie doczekały się publikacji, chodzi o wycofane z druku artykuły z końca lat 80-tych, poświęcone obronie samorządności i samodzielności przedsiębiorstw państwowych.

Obok artykułów - inną, chętnie stosowaną przez Panią Profesor formą wypowiedzi naukowej były opracowania przygotowane w ramach problemów centralnych, obecnie zaś w ramach prac Komitetu Badań Naukowych. W badaniach tych podejmowała Pani Profesor przede wszystkim problematykę struktury i funkcjonowania naczelnego aparatu administracji państwowej. Właśnie przebudowa administracji centralnej, ale i samorząd terytorialny oraz gospodarczy, podział terytorialny, a także inne zagadnienia dotyczące prawnych przemian ustroju naszego Państwa stały się głównym przedmiotem badań Pani Profesor w ostatnich siedmiu latach; transformacji ustroju poświęciła Autorka kilkadziesiąt różnych opracowań. Znamiennie przy tym jest, iż wiele prac o tej właśnie tematyce i z tego okresu ukazało się w formie artykułów bądź wygłoszonych zostało na konferencjach poza granicami Polski, ugruntowując naukową pozycję Pani Profesor również w świecie. O pozycji tej świadczy m.in. przygotowana na dzisiejszą uroczystość księga Pamiątkowa.

Pozwolę sobie wyrazić pogląd, że jak owa Księga jest przede wszystkim dowodem uznania Pani Profesor jako Uczzonej, tak cała dzisiejsza uroczystość jest również dowodem uznania i wdzięczności za aktywność Pani Profesor jako nauczyciela akademickiego i organizatora nauki oraz członka społeczności Naszego Wydziału i Uniwersytetu.

Kontynuując wątek dydaktyczny wspomnę, że wiele spośród zgromadzonych w tej sali osób, w tym i Profesorów - posiada indeksy z wpisanym przez Panią Profesor zaliczeniem lub stopniem z egzaminu. Niektórzy z nich napisali pod kierunkiem Pani Profesor prace magisterskie bądź rozprawy doktorskie. Jako jedna z tych właśnie osób mogę stwierdzić, iż promotorstwo to bardzo poważnie traktowana przez Panią Profesor forma pracy dydaktycznej. Świadczy o tym może także liczba Jej magistrów - prawie 600-set.

Liczba ta dowodzi i tego, jak wielką rolę przywiązuje Pani Profesor do "dydaktyki u podstaw" tj. wykładów i ćwiczeń. Bez obawy o zarzut przesady można powiedzieć, że Pani Profesor jest fanatykiem dydaktyki. W pracy tej łączy profesjonalizm merytoryczny ze znakomitą przygotowaniem metodologicznym i warsztatowym; jeszcze w 1991 r. Pani Profesor uczestniczyła w specjalnym kursie organizowanym dla nauczycieli akademickich przez Uniwersytet w Lancaster. Pani Profesor perfekcyjnie sama przygotowuje się do zajęć i tego samego wymaga od swoich adiunktów i asystentów. Myślę, że ta postawa wynika z takich ogólnych cech Pani charakteru jak szacunek dla człowieka i odpowiedzialność za wszystko czego się podejmuje.

O tym zaangażowaniu w sprawy dydaktyki świadczą także wydane skrypty i podręczniki oraz - co zasługuje na szczególne podkreślenie - wypracowanie na przełomie lat 60-tych i 70-tych koncepcji i metod nauczania przedmiotu: administracyjne prawo gospodarcze, dziś ujmowanego szerzej jako publiczne prawo gospodarcze. W związku z rolą Pani Profesor jako twórcy przedmiotu oraz z uwagi na aktualne zaangażowanie Pani w dyskusji prowadzonej przez czołowych prawników polskich n.t. zasadności wyodrębnienia, nazwy, treści i specyfiki publicznej części prawa gospodarczego: "pozwalam sobie - w obecności dostojnego Audytorium - prosić Panią o napisanie nowego podręcznika, który tak jak poprzednie, będzie w sposób klarowny i uporządkowany wyjaśniał stosunki prawne, które wypełniają przestrzeń między organami państwa a podmiotami gospodarczymi i które są regulowane w trybie administracyjnym". Czuję potrzebę wyjaśnić, że część ostatniego zdania to słowa Pani Profesor, które w podręcznikach innych autorów przywoływane są jako określenie przedmiotu uniwersyteckiego - naszej specjalizacji. Myślę, że tojeszcze jeden z powodów, aby Pani napisała aktualny podręcznik (o ile można w naszej dziedzinie mówić o aktualnym podręczniku); chodzi o podręcznik uwzględniający nowe warunki ustrojowe Polski. Ucieszyłoby to wszystkich, którzy uznają Panią za pierwszą Damę w gronie polskich administratystów.

Pani Profesor cieszy się ogromnym autorytetem naukowym także poza granicami naszego kraju. Prowadziła wykłady na dwóch kontynentach m.in. w takich miastach uniwersyteckich jak: Meksyk, Jork, Oksford, Konstancja, Heidelberg, Tybinga, Helsinki, Wiedeń. Ogromny prestiż i sympatię zdobyła sobie także duża i przybierająca wiele form aktywnością jako organizatora nauki. Poza tym, że Pani Profesor jest członkiem kilku organizacji międzynarodowych (m.in. Internatio-

nal Institut of Administrative Sciences z siedzibą w Brukseli) i brała udział w wielu naukowych konferencjach oraz seminariach międzynarodowych, także - co jest szczególnie wymowne - sama organizowała takie seminaria. Myślę, że jedną z bardziej oryginalnych inicjatyw tego typu było prowadzenie razem z prof. Rudigerem Wolfrumem z Instytutu Prawa Międzynarodowego w Kilonii - raz w Niemczech raz w Polsce - seminariów z udziałem studentów naszego Uniwersytetu oraz Uniwersytetu im. Christiana Albrechta. Na specjalne podkreślenie zasługuje też udział Pani Profesor w organizowanych od 1978 r. polsko-niemieckich kolokwium prawników administratywistów. O tym, że przez Kolegów niemieckich Pani Profesor uznawana jest za wielki autorytet świadczy fakt powierzenia Jej zorganizowania jubileuszowego X-tego kolokwium we wrześniu br. w Poznaniu. Kolokwium to było wielkim sukcesem Pani Profesor, o czym świadczą liczne podziękowania składane na jej ręce.

Wspominając o aktywności Pani Profesor jako organizatora nauki pragnę podkreślić, że swojej roli Pani nigdy nie ogranicza do kierowania pracą innymi. Obowiązki nakłada przede wszystkim na siebie, realizując je wzorowo i z reguły przed czasem. Można też powiedzieć, że w tej sferze swojej aktywności, jak i w innych, łączy Pani Profesor najwyższe kompetencje z poczuciem ważności spraw, których się podejmuje.

Ta ostatnia refleksja dotyczy także wykonywania przez Panią Profesor powierzonych Jej funkcji w różnych instytucjach i organizacjach. Chodzi m.in. o przyjętą w ubiegłym roku funkcję członka Rady Służby Cywilnej oraz dłużej pracą w Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. tytułu naukowego i stopni naukowych. Obie funkcje należą do tyleż prestiżowych co niezwykle odpowiedzialnych w wymiarze ogólnospołecznym, a ta ostatnia też i państwowym. Z kolei w pamięci środowiska naszego Uniwersytetu na trwałe zapisał się okres sprawowania przez Panią funkcji prodziekana Wydziału Prawa i Administracji w latach 1975 - 1978 i prorektora Uniwersytetu w trudnych latach 1984 - 85. Pani Profesor była niezwykle odpowiedzialnym, identyfikującym się z Uniwersytetem - prorektorem. Poświęciła wiele talentu i pracowitości w służbie Wydziału.

Od wielu lat Pani profesor jest kierownikiem Katedry Zarządzania Gospodarką Narodową i tę funkcję pełni z wielkim oddaniem i uczuciem. Praca w Katedrze i dla Katedry zajmuje znaczącą część Pani Profesor życia i wiem, że jest dla Pani czymś bardzo ważnym. Kiedyś Pani powiedziała, że Katedra to jej trzecie dziecko. Nie mam odwagi pytać, czy Pani jest z tego dziecka zadowolona, myślę, że ono nie w pełni umie wykorzystać to, co Pani daje. Każda mama kocha jednak swoją pociechę, czy na to zasługuje czy nie. Jest Pani Profesor wspaniałym człowiekiem; promieniuje od Pani entuzjazm i młodzieńcza werwa, optymizm, życzliwość i otwarcie na sprawy innych; to zjednuje Pani wielką sympatię i szacunek. Wiem, że w podobny sposób widzą Panią Profesor - jako człowieka - inni Koledzy profesorowie, młodszy pracownicy nauki a także pracownicy administracyjni. Pani obecność zaznacza się bowiem w różnych obszarach życia wydziałowego i uniwersyteckiego, jest Pani częścią tego Wydziału i tej Uczelni i wierzymy, że tak będzie jeszcze długie lata. I tego Pani Profesor serdecznie życzymy. Będziemy oczekiwać kolejnych wspaniałych sukcesów w działalności twórczej, będziemy oczekiwać dalszej aktywności w organizacji życia naukowego. Liczymy na dalszy i aktywny udział w pracy Wydziału i Katedry Życzymy pomyślności w życiu osobistym i dużo zdrowia.

Bożena Popowska